

SỰ VINH HIỂN ĐỜI ĐỜI

IITi 2:8-13. Câu gốc.10

¹⁰ Vậy nên, ta vì có những người được chọn mà chịu hết mọi sự, hầu cho họ cũng được sự cứu trong Đức Chúa Jêsus Christ, với sự vinh hiển đời đời.

Theo Chúa.

Trận chiến tranh giữa Pháp và hai nước liên kết Ý và Áo đầu năm 1796, kết liễu ngày 17-11-1796 như sau: Đại tướng Pháp, Bonaparte đưa quân đến một địa điểm, có cái cầu bắc qua trận tuyến địch. Trong lúc trận thế đang nguy - Đại tướng Bonaparte hô tiến qua cầu - Không một ai qua! Đại tướng xuống ngựa, giựt lá cờ quân đoàn chân bước qua cầu, miệng hô "Ai yêu tổ quốc thì theo ta." Ngó lại, trên cầu chỉ có một mình mà lá cờ đã rách tơi tả vì đạn của quân địch. Khi ấy, có cậu bé mới 13 tuổi đánh trống thúc quân - hai tay đập mạnh vào trống - chân bước qua cầu theo Đại tướng. Quân sĩ tràn theo qua cầu.

Đại tướng Bonaparte toàn thắng và cũng chấm dứt cuộc chiến tranh ấy.

Tám năm sau, Bonaparte đã là hoàng đế Napoléon trở lại chỗ cũ, có nghi lễ đón tiếp rất linh đình. Hoàng đế Napoléon muốn bắt tay cậu bé Vidal đã 21 tuổi hiện trong quân đoàn tại đó. Hỏi đến Vidal thì cậu đã nghĩ phép để đưa đám tang mẹ. Hoàng đế Napoléon bãi bỏ tất cả nghi lễ quân cách. Đi thẳng đến làng Vidal, theo sau đám tang đến huyệt, đọc bài diếu văn. Rồi đi bộ với Vidal trở về. Vidal từ chối và mời Hoàng đế lên xe. Hoàng đế Napoléon đáp: "TÁM NĂM TRƯỚC CON ĐÃ LIỀU CHẾT THEO TA TRÊN CON ĐƯỜNG CHẾT, NAY TRÊN CON ĐƯỜNG ĐAU KHỔ CON CHO TA THEO CON CHO CON CÓ BẠN!"

Ai đã liều chết mà theo Chúa sẽ nghe tiếng Chúa "Hãy đến hưởng sự vui mừng của Chúa người."

Chúa Giêxu chiến thắng satan, tội lỗi và sự chết, vì ở trong Ngài chúng ta được Chúa ban cho vinh quang của đội binh chiến thắng. Nhưng sẽ có những sự ban thưởng cho những chiến sĩ có những góp phần tích cực hơn.

I. CHỊU HẾT MỌI SỰ.

Sự vinh hiển chung – Cũng có sự vinh hiển riêng.

1. Sự vinh hiển chung.

Là sự biến hóa thân thể giống như thân thể vinh hiển Chúa sau khi sống lại, để thích hợp cõi đời đời và đồng sống với Chúa.

Ro 8:30³⁰ còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Khi Đức Chúa Trời dựng nên Adam bằng bụi đất, điều này có nghĩa là Đức Chúa Trời toàn tri đã có kế hoạch đời đời cho loài người không phải ở quả địa cầu này. Vì thân thể bằng bụi đất thì không thích hợp cho cuộc sống đời đời. Chúa Giêxu trở nên người, trải qua sự chết sống lại, thân thể sau khi Chúa Giêxu sống lại từ kẻ chết là thân thể được ban cho người tin Chúa.

Phi 3:21²¹ Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài, y theo quyền phép Ngài có để phục muôn vật.

Thân thể này vinh hiển hơn, tốt hơn thân thể Adam chưa phạm tội. Đó là một thân thể đã được biến hoá, và không thể phạm tội được.

IGi 3:9⁹ Ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì chẳng phạm tội, vì hột giống của Đức Chúa Trời ở trong người, và người không thể phạm tội được, vì đã sanh bởi Đức Chúa Trời.

2. Sự ban thưởng riêng.

a. Là phần thưởng Đức tin có sự trả giá theo Chúa.

IPhi 1:8 nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển.⁹ nhận được phần thưởng về đức tin anh em,

b. Là sự hầu việc có kết quả cho Chúa.

Daniên 12:3³ Những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dắt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi.

Đành rằng tất cả người được cứu đều ở trên cao như các ngôi sao trên bầu trời. Thế nhưng sự vinh hiển có thể được hiểu là sự sáng, sự sáng của *ngôi sao này với ngôi sao kia cũng khác.

ICôr 15:41⁴¹ Vinh quang của mặt trời khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh quang của ngôi sao khác; vinh quang của ngôi sao này với vinh quang của ngôi sao kia cũng khác.

Nói một cách khác, ví như *những viên kim cương, tất cả đều quý đáng chuộng, đều có một giá trị nhất định, nhưng không có nghĩa là mỗi

viên kim cương điều giống nhau và có giá trị giống nhau đâu. Sự vinh hiển được ví như độ lấp lánh của viên kim cương này với độ lấp lánh của viên kim cương kia cũng khác nhau. Vì có đó các nhà chuyên môn giám định, nước A, B, C, G, F1,2,3,4 vv..vv.

c. Là được chọn để cùng chịu khổ với Chúa.

Sách nào trong KT nhiều nhất về chịu khổ? Sách Phierơ có 10 lần.

[IPhi 2:21](#)¹⁹ Vì nhân có lương tâm đối với Đức Chúa Trời, mà chịu khốn nạn trong khi bị oan ức, ấy là một ơn phước. ²⁰ *Vả, mình làm điều ác, bị đánh mà hay nhin chịu, thì có đáng khoe gì? Nhưng nếu anh em làm lành, mà nhin chịu sự khốn khổ, ấy là một ơn phước trước mặt Đức Chúa Trời.* ²¹ *Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em,*

Được chịu thương khó với Chúa là một sự kêu gọi, trong sự cho phép của Chúa. Ngài biết ai có thể chịu đựng được loại thử thách nào.

Chúng ta chỉ biết được kết quả của sự chịu khổ vì danh Chúa khi vào nước Trời, chắc chắn nhiều người sẽ ngạc nhiên, cũng có người hối tiếc vì từ chối vinh dự được vinh hiển của Chúa vì từ chối chịu khốn khổ vì có theo Chúa.

[IPhi 4:13](#)¹³ Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhậy nhất.

[IPhi 4:19](#)¹⁹ Vậy những kẻ chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời,
[II Co 4:17](#)¹⁷ Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng vô biên,

Đang khi chịu khổ, hãy nghĩ đến điều này.

Câu hỏi: Sự thương khó này thật sự là của ai? của Chúa hay của chúng ta? Đức Chúa Giê-xu, Đấng vô tội, Ngài không có một chút sự thương khó nào.

Vì có phạm tội chúng ta bị đoán phạt, Chúa Giê-xu lấy sự đoán phạt đó đặt trên chính thân thể Ngài. Rồi Ngài trao lại một ít cho người yêu mến Chúa, người sẽ được kể là dự phần trong sự thương khó với Chúa. Thật ra chỉ là một phần nhỏ của hình phạt tội lỗi chính mình đáng phải chịu.

Một thí dụ. Hai cha con đi trên đường, gặp chỗ khó đi. - Cha nói với con: "Hãy trao cho cha hành lý của con". Đi được một hồi thấy con đuối sức. - Cha bảo tiếp: "Cha sẽ cõng con trên lưng, chỉ hãy cởi đôi giày con và cầm nơi tay". Người cha tay xách hành lý, trên lưng cõng con. Nhưng trên lưng cha, người con vẫn luôn miệng than vãn thở dài: "lưng cha mồ hôi dơ quá!". - Cha cười thầm lắc đầu...

- Sự thương khó Chúa chịu là của chúng ta.
- Được chịu khổ khi theo Chúa là một sự được chọn.
- Gian khổ bao nhiêu thì vinh hiển nhiều hơn bấy nhiêu.
- Luôn nhớ gọi là chia sẻ "thương khó" với Chúa, nhưng thật ra chỉ là một phần rất nhỏ trong sự đoán phạt tội lỗi mình đáng phải chịu.

(Phần II. Kỳ tới)